

RÅDETS DIREKTIV

af 28. juni 1990

om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet

(90/365/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Traktatens artikel 3, litra c), skal Fællesskabets virke under de betingelser, som er foreskrevet i Traktaten, indebære fjernelse af hindringerne for den fri bevægelighed for personer mellem medlemsstaterne;

efter Traktatens artikel 8 A skal det indre marked være oprettet senest den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med Traktatens bestemmelser;

efter Traktatens artikel 48 og 52 er der fri bevægelighed for arbejdstagere og selvstændige, hvilket indebærer opholdsret i den medlemsstat, hvor de har deres erhvervskarriere; det er ønskeligt, at denne opholdsret ligeledes indrømmes personer, der er ophørt med erhvervsaktivitet, også selv om de ikke har udøvet retten til fri bevægelighed i den første del af deres liv;

indehaverne af opholdsret må ikke blive til urimelig byrde for de offentlige finanser i værtsmedlemsstaten;

i medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1390/81 ⁽⁵⁾, har modtagere af kontantydelse ved invaliditet eller alderdom samt af erstatning ved arbejdsulykker eller erhvervs sygdomme ret til fortsat at oppebære disse ydelser og erstatninger, selv om de er bosat i en anden medlemsstat end den, hvori den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende;

opholdsretten kan kun udøves reelt, hvis den også indrømmes medlemmerne af familien;

der bør garanteres de personer, som er omfattet af dette direktiv, en administrativ ordning svarende til den, der navnlig er fastsat i direktiv 68/360/EØF ⁽⁶⁾ og 64/221/EØF ⁽⁷⁾;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af dette direktiv end artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne giver opholdsret til enhver statsborger fra en medlemsstat, som i Fællesskabet har udøvet beskæftigelse som lønmodtager eller selvstændig, samt til medlemmerne af den pågældendes familie, som defineret i stk. 2, når den pågældende modtager invalide-, førtids- eller alderspension eller erstatning i anledning af arbejdsulykke eller erhvervs sygdom, der er af en sådan størrelse, at vedkommende ikke under opholdet vil falde værtsmedlemsstatens sociale system til byrde, og når de pågældende personer er omfattet af en sygeforsikringsordning, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten.

Ansøgerens midler anses for tilstrækkelige, når de under hensyn til ansøgerens personlige forhold og i givet fald forholdene for de personer, der får opholdsret i medfør af stk. 2, overstiger det niveau, der giver ret til socialhjælp til værtsmedlemsstatens egne statsborgere.

Når andet afsnit ikke kan anvendes i en medlemsstat, anses ansøgerens midler for tilstrækkelige, når de overstiger den mindste sociale pension, som værtsmedlemsstaten udbetaler.

2. Følgende personer har uanset nationalitet ret til at tage ophold i en anden medlemsstat sammen med indehaveren af opholdsretten:

- a) ægtefællen og deres forsørgelsesberettigede efterkommere i lige linje
- b) slægtninge i opstigende linje til indehaveren af opholdsretten og til dennes ægtefælle, når de forsørges af vedkommende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 191 af 28. 7. 1989, s. 3 og EFT nr. C 26 af 3. 2. 1990, s. 19.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13. 6. 1990 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 30. 12. 1989, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 143 af 29. 5. 1981, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 56 af 4. 4. 1964, s. 850/64.

Artikel 2

1. Retten til ophold fastslås ved udstedelse af et dokument, benævnt »opholdstilladelse for statsborgere i en EF-medlemsstat«, hvis gyldighed kan begrænses til fem år med mulighed for fornyelse. Medlemsstaterne kan dog, hvis de finder det nødvendigt, kræve, at tilladelsen skal fornyes ved udløbet af de første to år af opholdet. Er et medlem af familien ikke statsborger i en medlemsstat, udstedes et opholdsdokument med samme gyldighed som det, der udstedes til den statsborger, til hvis familie den pågældende hører.

For udstedelse af opholdstilladelse eller -dokument kan medlemsstaten kun kræve af ansøgeren, at denne foreviser et gyldigt identitetsbevis eller pas og godtgør, at de betingelser, der er fastsat i artikel 1, er opfyldt.

2. Artikel 2 og 3, artikel 6, stk. 1, litra a), og stk. 2, samt artikel 9 i direktiv 68/360/EØF finder tilsvarende anvendelse på de af nærværende direktiv omfattede personer.

I tilfælde, hvor en statsborger i en medlemsstat har opholdsret på en medlemsstats område, har dennes ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn ret til at udøve lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på hele denne medlemsstats område, også selv om de ikke har statsborgerret i en medlemsstat.

Medlemsstaterne kan kun fravige dette direktivs bestemmelser, når dette er begrundet i hensynet til den offentlige orden og sikkerhed eller folkesundheden. I så fald finder direktiv 64/221/EØF anvendelse.

3. Dette direktiv berører ikke gældende ret om erhvervelse af sekundærboliger.

Artikel 3

Opholdsretten gælder, så længe indehaverne af denne ret opfylder betingelserne i artikel 1.

Artikel 4

Senest tre år efter nærværende direktivs gennemførelse og derefter hvert tredje år udarbejder Kommissionen en beretning om nærværende direktivs gennemførelse, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 1990.

På Rådets vegne

M. GEOGHEGAN-QUINN

Formand